

(Kort bemærkning).

Frode Jakobsen: Jeg svarede hr. Robert Pedersen i går på et lignende indlæg. Jeg ser nu, at han ikke har forstået det, og jeg vil ikke gøre endnu et forsøg på under en kort bemærkning at gøre ham det begribeligt, for jeg tror, det vil gå lige sådan. Derfor vil jeg vente med at svare, til jeg har min taletid i anden omgang. Hvis det heller ikke hjælper, så tror jeg ikke på, at det er min fejl.

(Kort bemærkning).

Skovmand: Jeg synes, der er noget ret forbløffende ved, at hr. Robert Pedersen kan blive ved med at køre med oplysninger om fællesmarkedet og u-landene, der i den grad er ude af forbindelse med de faktiske forhold, som tilfældet er.

For det første er der bistanden. Hr. Robert Pedersen siger, at den for alle EF-lande ligger over 1 pct. af bruttonationalproduktet. Det forudsætter, at man tager den private kapitalindsats i u-landene med som bistand, hvad jeg mener er ganske forkeret, og hvad der også er den officielle danske politik. Hvis vi tager den statslige bistand, ligger Danmark højere end noget af EF-landene.

Med hensyn til u-landenes eksport er det rigtigt, at der har været en stor stigning til fællesmarkedet, men det er, fordi olieprodukter tages med i den statistik, og så er den temmelig værdiløs. Det, der er det væsentlige, er: hvordan ligger det med industriprodukter? og dér er det meget, meget vanskeligt for u-landene at komme ind.

Det tredje punkt: fællesmarkedet gav u-landene præferencer før alle andre; det er fuldstændig rigtigt, men disse præferencer er, som jeg flere gange har betonet, fuldstændig værdiløse, fordi de er fyldt med så mange begrænsninger og indeholder så meget papirarbejde, at de ikke kan anvendes af u-landene.

(Kort bemærkning).

Robert Pedersen: Jeg har tidligere uden for dette ting i bladet Information haft lejlig-

hed til at gøre den meget triste konstatering, at hr. Skovmand hverken vil lægge vægt på det, man siger, eller det, man skriver. Jeg har ikke forsøgt på at fremstille EFs u-landspolitik som det ideelle, slet ikke, og jeg har i den dialog, som jeg førte med hr. Skovmand — hvad jeg ikke har kunnet gøre fra denne talerstol, da tiden er begrænset — gjort opmærksom på, at der i EF i højere grad var tale om private investeringer, at nogle af landene i høj grad knyttede bindinger til lånet, og at man ud fra en stormagts-politisk vurdering kunne frygte, at de franske ønsker om at vende u-landshjælpen til tidligere kolonier ville medføre et afhængighedsforhold, hvor vi i øvrigt deler denne frygt med tyskerne.

Men det, jeg synes vi skal være forsigtige med, og det, der giver os grund til at tage u-landsproblematikken op, er dette, at man ikke kan bygge sin vurdering af EFs u-landspolitik på urealistiske præmisser. Hvis hr. Skovmand, der giver det udseende af, at han interesserer sig for dette emne, havde læst den mest autoritative rapport, der findes, Pearsonrapporten, ville han have set, at denne rapport, skabt af eksperter, ikke fra EF-landene, men fra hele verden, udtrykkelig siger, at EF har en mere positiv politik over for u-landene end nogen anden rig nation eller rig blok i vor del af verden. Det synes jeg dér er grund til at sige til hr. Skovmand, og der er også grund til at fremhæve, at rækken af politiske ledere, som hr. Skovmand i Information tillod sig at negligere, fra u-landene, der indrømmer, at der har været vækst i handelen, vækst i samarbejdet, udvikling i bistanden, er så stor og så lang, at jeg skal spare hr. Skovmand for at citere den, men den lægger jeg betragtelig mere vægt på i vurderingen end på, hvad hr. Skovmand måtte mene ud fra at have studeret problemerne herhjemme.

(Kort bemærkning).

Skovmand: Jeg vil gerne gøre hr. Robert Pedersen opmærksom på, at jeg har læst